04/04/2019

«Να θυμάσαι πάντα τα στερνά σου, και δεν θα πέσεις ποτέ σε αμαρτία»

/ Γνώμες

Ακόμα κι ένα απλό ενδιαφέρον για κάποιο αντικείμενο μπορεί να κεντρίσει την ενεργητικότητα. Στην περίπτωση, ωστόσο, του απλού ενδιαφέροντος, είναι πιθανό να μην κινητοποιηθεί αμέσως η ψυχή, αλλά να μεταθέσει την έναρξη της προσπάθειας σε μελλοντικό χρόνο. Δεν αποκλείεται, μάλιστα, η αναβολή αυτή να παραταθεί για πολύ. Από τη στιγμή, όμως, που η ψυχή θα αντιληφθεί ότι ένα αντικείμενο η έργο είναι επιτακτικά αναγκαίο και εξαιρετικά επείγον, ανυπέρθετα παίρνει την απόφαση για την απόκτηση ή την εκτέλεσή του.

Να ένα παράδειγμα: Κάποιος άνθρωπος, νωθρός και τεμπέλης, κάθεται στο δωμάτιο του. «Αν το σπίτι πιάσει φωτιά, μην του φωνάξεις. Άφησέ τον μονάχα να δει τη φωτιά, και θα πεταχτεί αμέσως έξω». Αυτό ακριβώς πρέπει να κάνουμε κι εμείς: Να νικάμε τη νωθρότητα και την αναποφασιστικότητά μας με τη μνήμη της άσβεστης φωτιάς, που μας περιμένει, να παρακινούμε τον εαυτό μας σε αγώνα με

την υπόμνηση του κινδύνου της αιώνιας καταστροφής μας. Όσο περισσότερο συνειδητοποιούμε αυτή την πραγματικότητα, τόσο ζωηρότερα εκδηλώνεται η ψυχική μας ενεργητικότητα, ωθώντας μας σε δράση.

Πάρε οποιαδήποτε μικρή δυσκολία της ζωής σου, για να καταλάβεις τι αναλογικά θα κάνεις και στην περίπτωση για την οποία μιλάμε. Εγώ θα έλεγα τούτο μόνο: Ο θάνατος μπορεί να έρθει οποιαδήποτε στιγμή. Τί θα μας συμβεί τότε; Ίσως ό,τι και στον κακό δούλο της παραβολής -το τάλαντο, το δώρο της χάριτος, του αφαιρέθηκε, και ο ίδιος πετάχτηκε στο αιώνιο σκοτάδι- ή ίσως ό,τι και στις άμυαλες παρθένες της άλλης παραβολής, που έμειναν έξω από τη γιορτή του γάμου, ακούγοντας το «δεν σας ξέρω». Στ' αλήθεια, είτε η μία είτε η άλλη συμφορά θα μας βρει, αν δεν αναφλέξουμε τη χάρη μέσα μας κι αν δεν φωτιστούμε απ' αυτήν. Βάλε νοερά τον εαυτό σου στην κατάσταση είτε του κακού δούλου είτε της άμυαλης παρθένας, και η αναποφασιστικότητά σου -αν, βέβαια, είσαι αναποφάσιστη – θα εξανεμιστεί. Τίποτα, βλέπεις, δεν μπορεί ν' αντισταθεί στη μνήμη του θανάτου, της κρίσεως και της κολάσεως.

Ο σοφός Σειράχ λέει: «Να θυμάσαι πάντα τα στερνά σου, και δεν θα πέσεις ποτέ σε αμαρτία» *(Σοφ. Σειρ. 7:36)*. Κράτα, λοιπόν, σταθερά στο νου σου αυτή τη θύμηση και μην την αφήσεις να εξασθενίσει ή να χαθεί. Καλό βοήθημα είναι το βιβλίο, που σου έχω δώσει. Μια άλλη πλευρά είναι η ύπαρξη βοήθειας. Αυτή δίνει στην ψυχή θάρρος και αγαθή ελπίδα για την αποφυγή της συμφοράς, αυτή είναι που την εμπνέει και την παρακινεί σε δράση. Διαφορετικά, η αίσθηση της επικείμενης και αναπότρεπτης καταστροφής θα τη βύθιζε στην απελπισία. Στο παράδειγμα που ανέφερα πιό πάνω, αν δεν υπήρχε μήτε μια πόρτα ξεκλείδωτη, μήτε ένα παράθυρο ανοιχτό όταν έπιασε φωτιά το σπίτι, μόνο ένα πράγμα θα μπορούσε να κάνει ό άνθρωπος που τυλιγόταν στις φλόγες: Να τραβάει τα μαλλιά του! Το ίδιο συμβαίνει και με τη ψυχή που κινδυνεύει να κολαστεί γιατί δίχως τη χάρη αναπόφευκτα θα στερηθούμε τη βασιλεία των ουρανών. Προβλέποντας τον κολασμό της, δεν θα είχε παρά ν' απελπιστεί, αν δεν γνώριζε ότι της παρέχεται βοήθεια. Δοξασμένος ας είναι ο Κύριος, που μας έχει προσφέρει ήδη τα μέσα της λυτρώσεώς μας από την αιώνια απώλεια. Όλα είναι προετοιμασμένα, όλα είναι στο χέρι μας, όλα είναι στη ψυχή μας. Δεν απομένει παρά να δραστηριοποιηθούμε και ν' αγωνιστούμε. Τί θα κάνουμε, λοιπόν; Θα συνεχίσουμε ν' αναβάλλουμε από μέρα σε μέρα;

Ας έρθω, όμως, σ' εσένα. Νομίζω ότι δεν έχεις ν' αρχίσεις κάτι το ιδιαίτερο, δεν έχεις ν' αλλάξεις τίποτα στη ζωή σου. Συνέχισε να ζεις μέσα στο πνεύμα που ανατράφηκες. Κράτησε τις ευσεβείς αρχές της οικογένειάς σου. Αγάπησε ολόψυχα τον πνευματικό τρόπο ζωής και αποφάσισε αυτοπροαίρετα να ζήσεις πνευματικά

ως το θάνατό σου.

Η μέχρι τώρα χριστιανική σου ζωή δεν ήταν στην πραγματικότητα δική σου. Άλλοι σε οδηγούσαν σ’ αυτήν. Είναι, βέβαια, πολύ καλό το ότι σ’ έβαλαν στο δρόμο του Θεού. Μετά την ενηλικίωσή σου, όμως, δεν θα συνεχίσεις να βαδίζεις στον ίδιο δρόμο, αν δεν το θέλεις εσύ η ίδια, αν δηλαδή δεν επιλέξεις, συνειδητά πια και εκούσια, τη ζωή του πνεύματος. Και την επιλογή αυτή πρέπει να την κάνεις το συντομότερο, γιατί αλλιώς ή θα σαγηνευτείς ολοκληρωτικά από το πονηρό πνεύμα της κοσμικής ζωής ή θα καταλήξεις στη χλιαρότητα, όπως ήδη σου έχω πει. Σκέψου το, για τον Θεό, και μην αργήσεις ν’ αποφασίσεις. Ο Κύριος να σ’ ευλογεί!

πηγή: Αγ. Θεοφάνους του Εγκλείστου, «Ο δρόμος της ζωής»,σ.134-137, εκδ. Ι.Μ.Παρακλήτου